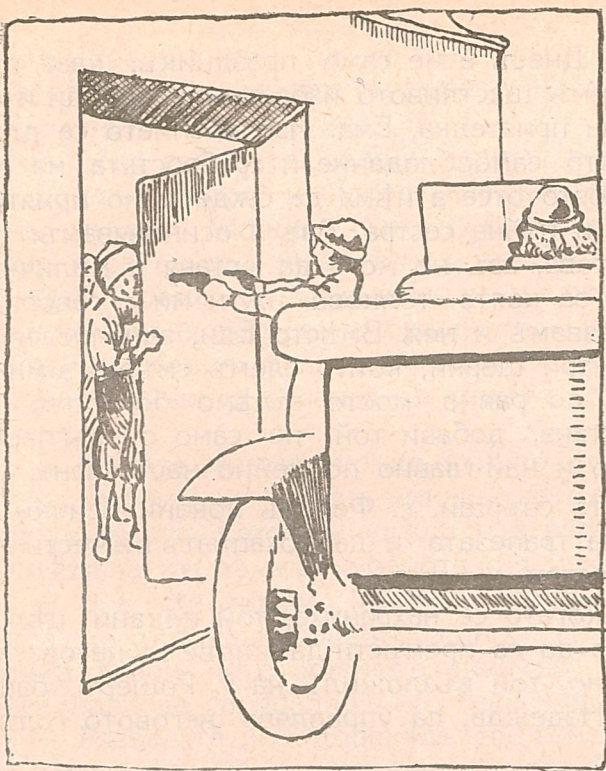

На другия день бѣше празникъ. Ема се отспа и закѣснѣ да отиде на работа. Ненадѣйно вратата се отвори и баща ѝ се втурна въ стаята. Той бѣше получилъ писмото на Ема и реши да се върне и помогне на своето безпомощно семейство.

Майката и дветѣ деца изхвъркнаха отъ радостъ и се хвърлиха върху него.

Докато децата и майката не бѣха се още на-радвали на бащата, вратата се хлопна наново. Когато я отвори, предъ тѣхъ се явиха Еди и баща ѝ, заедно съ единъ слуга, държашъ въ ржка единъ куфаръ и два—три вързопи нѣща.

Гоститѣ влѣзоха въ стаята. Ема и Надежда се спуснаха върху тѣхната мила приятелка Еди и почнаха да я прегръщатъ.

Слугата отвори куфара и сложи на масата разни яденета и подаде вързопитѣ, въ които имаше подаръци за майката и децата.

Господинъ Фелеръ, бащата на Еди, покани всички да насѣдатъ на трапезата.